

לע"ג המנוח, אבן יקרה וטהורה רבי **טל בהן** בן פודטונה ז"ל מלב"ע יום הושענא-דבה א"ך בתשרי התשפ"ז תנצ"בה'

קידוש ליל ראש השנה (ליל שבת)

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה: וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם
סברי מרגן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה, ואת יום טוב מקרא קדש הזה. וזכרון תרועה באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. ודברך מלכנו אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ, מקדש השבת וישראל ויום הזכרון. **ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם** שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

קידוש ליל שני מוצאי שבת קודש - יקנה"ז

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם
סברי מרגן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה, ואת יום טוב מקרא קדש הזה. וזכרון תרועה באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. ודברך מלכנו אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הזכרון.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קדש לחול. בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש

(בקידוש ליל שני יניח פרי חדש כדי לומר ברכת שהחיינו. ואם אין לו פרי חדש, בכל זאת יברך שהחיינו)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
ישב וישתה רביעית ויתן לכל המסובים למעום.

קידוש רגיל ליל ראש השנה [ב' ימים, לשנים רגילות שר"ה לא חל בשבת]

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדישיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם

סברי מרנן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה,

ואת יום טוב מקרא קדש הזה. יום תרועה באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. וידברך מלכנו אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הזכרון.

(בקידוש ליל שני יניח פרי חדש כדי לומר ברכת שהחיינו. ואם אין לו פרי חדש, בכל זאת יברך שהחיינו)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
ישב וישתה רביעית ויתן לכל המסובים למעום.

ברכת הבנים והבנות

טוב שהאב יברך את בניו ובנותיו.

לבן : ישמך אלהים באפרים ובמנשה

לבת: ישמך אלהים בשורה, רבקה, רחל ולאה

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני

ישראל אמור להם: יברכה יי וישמרה, יאר יי פניו אליה ויזנה, ישא יי פניו

אליה וישם כל שכלם, וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

המוציא

נוהגים לטבל את הפת בשעת ברכת "המוציא" בסוכר או בדבש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

סדר הסימנים

בשני הלילות של ראש השנה עושים סדר הסימנים לסימן טוב

תמרים – יקח תמרה אחת, ויברך: **בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ. וַיֹּאכַל, כְּמוֹכֵן אִם צָרִיךְ שֶׁחֲחִינּוּ יִבְרַךְ. וְלֵאחֶר מִכֵּן יִקַּח תְּמָרָה שְׁנִיָּה וַיֹּאמֶר:**
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמּוּ אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ (יֵשׁ מוֹסִיפִין) יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלֵּלוּ יְהִי, וּבְחֻסְדְּךָ תַּצְמִית אֹיְבֵי וְהַאֲבִדְתָּ כָּל צָרָרִי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ.

רוביא (שעועית)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִרְבוּ זְכוֹתֵינוּ וְתִלְבְּבוּ

קרע

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִּקְרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ, וַיִּקְרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכוֹתֵינוּ.

ברתי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִכַּרְתּוּ אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ. (יֵשׁ מוֹסִיפִין) תָּרַם יָדְךָ עַל צָרֶיךָ וְכָל אֹיְבֶיךָ יִכָּרְתוּ.

סלקא (תרד)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִסְתַּלְקוּ אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ. (יֵשׁ מוֹסִיפִין) סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אוֹן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִי, סוּרוּ סוּרוּ צָאוּ מִשָּׁם טָמֵא אֵל תִּגְעוּ צָאוּ מִתּוֹכָהּ הַכָּרוּ נִשְׁאִי כְּלִי יְיָ

רימון מתוק

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִרְבוּ זְכוֹתֵינוּ בְּרִמּוֹן.

תפוח בסוכר או דבש

יקח תפוח ויטבילנו בסוכר או בדבש, ויש נוהגים לקחת תפוח מרוקח בסוכר ויאמר:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲדֵשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, מִיִּרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה.

ראש כבש

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנַחֲיָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב. (אם מְבָרֵךְ עַל רֹאשׁ שֶׁל כֶּבֶשׂ, יוֹסִיף וַיֹּאמֶר: וְתִזְכֹּר לָנוּ עֲקִידַת יִצְחָק).

עוד סימנים נוספים, דבר בעתו, מה טוב!

דגים (יש נוהגים לאכול דגים בראש השנה, לפירות ולרבות כדגים),
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שנפְּרַח וְנִרְבֵּחַ כְּדָגִים, וְתִשְׁגַּח
עָלֵינוּ בְּעֵינָא פְּקִיחָא.

לב
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שתַּפְתַּח לְבָנֵנו בַּתּוֹרָה לְשִׁמְחָה.
ריאה
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שְׂתַּחֲא שָׁנָה זוֹ קְלָה עָלֵינוּ
כְּרִיָּאָה.

תאנים
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שְׂתַּחֲא שָׁנָה זוֹ מְזֻכָּה וּמְתוֹקָה
עָלֵינוּ כְּדָבְלָה.

חבוש
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שְׂתַּחֲא שָׁנָה זוֹ מְזֻכָּה וּמְתוֹקָה,
וְשִׁינְאָאוּ חֲבוּשֵׁי עַמְךָ יִשְׂרָאֵל מִמַּאסְרָם לְאוֹרָה.

ביצה
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שְׂתַּחֲא שָׁנָה זוֹ לְבִנָּה עָלֵינוּ
כְּבִיצָה.

שומשום
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שִׁנְפָּרַח וְנִרְבֵּחַ כְּשׁוּמְשׁוּמִין.

גזר
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו, שְׂתַּגְזֹזֵר עָלֵינוּ גְזָרוֹת מְזֻכּוֹת.

פולים
יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא'להי אבותינו שִׁפְּלוּ אוֹיְבֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ וְכָל
מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ.

הדבר המשותף ל"סימנים" הוא הרמז אותו הם מבטאים בטעמים או בשמם. רמז לשנה טובה יותר ומתוקה יותר. רמז לשאיפה שלנו להתעלות, ולתקווה שאנו נושאים לשנת שלום ונחת. רמז הבא לידי ביטוי באמירת ה"יהי רצון" הנסמכת לאכילת כל אחד ואחד מן ה"סימנים", צריך שיידע האדם כי המעשים נמשכים אחרי הלבבות, ולכן מנהגי ישראל דין הם, ואל לא לפקפק בסימנים שהובאו בחז"ל, דהרי סימן הינו מעשה שבגינו מצפים אנו לדבר טוב ויאה, ולכן השתדלנו להביא כמעט את כל הסימנים, למען נלמד ליראה את ה'.